

Annie M.G. Schmidt

De mooiste kinder gedichten

Met tekeningen van

Sieb Posthuma

Deze bundel bevat gedichten en illustraties die eerder deel uitmaakten van *Een vijver vol inkt* (2011, Gouden Penseel 2012).

www.queridokinderboeken.nl
www.annie-mg.com
www.siebposthuma.com

Copyright tekst © 1978 Erven Annie M.G. Schmidt
Copyright illustraties © 2011 Sieb Posthuma
Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt, in enige vorm of op welke wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Em. Querido's Kinderboeken Uitgeverij, Amsterdam.

Vormgeving Roald Triebels

ISBN 978 90 451 2133 8 / NUR 290

Amsterdam / Antwerpen
Em. Querido's Kinderboeken Uitgeverij
2017

De sprookjesschrijver

Ik ken een man die verhaaltjes verzint
en 's morgens al heel in de vroege begint.

Hij schrijft over heksen en elfen en feeën
van kwart over zessen tot 's middags bij tweeën.

Hij schrijft over prinsen en over prinsessen
van kwart over tweeën tot 's avonds bij zessen.

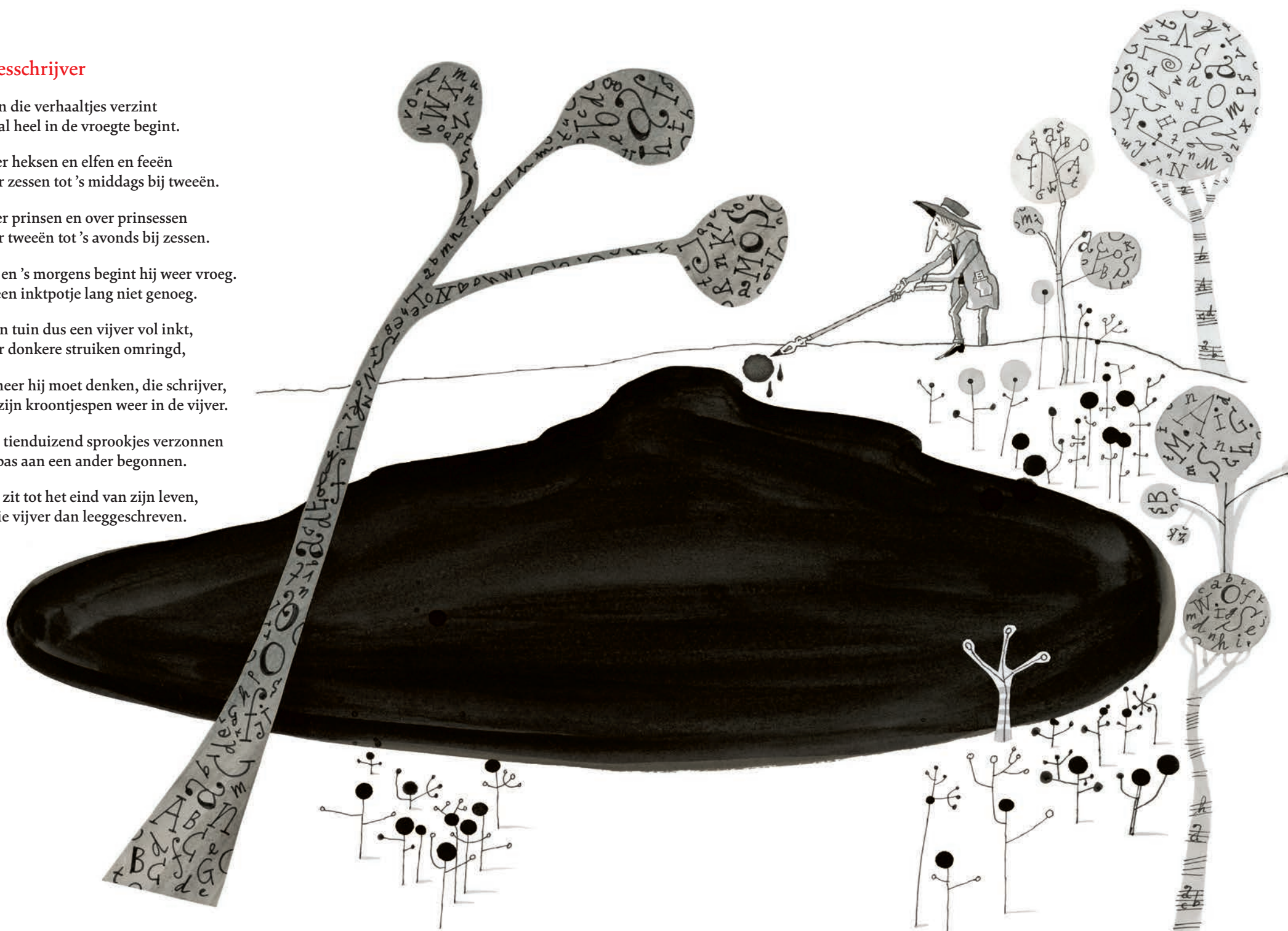
Dan slaapt hij en 's morgens begint hij weer vroeg.
Hij heeft aan een inktpotje lang niet genoeg.

Hij heeft in zijn tuin dus een vijver vol inkt,
een vijver door donkere struiken omringd,

en altijd, wanneer hij moet denken, die schrijver,
dan doopt hij zijn kroontjespen weer in de vijver.

Hij heeft nu al tienduizend sprookjes verzonnen
en is nu weer pas aan een ander begonnen.

En als hij daar zit tot het eind van zijn leven,
misschien is die vijver dan leegggeschreven.

Ik ben lekker stout

Ik wil niet meer, ik wil niet meer!
Ik wil geen handjes geven!
Ik wil niet zeggen elke keer:
Jawel mevrouw, jawel meneer...
nee, nooit meer in m'n leven!
Ik hou m'n handen op m'n rug
en ik zeg lekker niks terug!

Ik wil geen vieze havermout,
ik wil geen tandjes poetsen!
'k Wil lekker knoeien met het zout,
ik wil niet aardig zijn, maar stout
en van de leuning roetsen
en schipbreuk spelen in de teil
en ik wil spugen op het zeil!

En heel hard stampen in een plas
en dan m'n tong uitsteken
en morsen op m'n nieuwe jas
en ik wil overmorgen pas
weer met twee woorden spreken!
En ik wil alles wat niet mag,
de hele dag, de hele dag!

En ik wil op de kanapee
met hele vuile schoenen
en ik wil aldoor gillen: Nee!
En ik wil met de melkboer mee
en dan het paardje zoenen.
En dat is alles wat ik wil
en als ze kwaad zijn, zeg ik: Bil!

Drie ouwe ottertjes

Drie ouwe ottertjes wilden gaan varen
over de zim zom
over de Zaan.
Eigenlijk wilden ze dat al sinds jaren,
maar om het feit dat ze ottertjes waren
hadden ze 't nooit gedaan,
want...
daar hing een bordje op alle bottertjes:
VERBODEN VOOR OTTERTJES

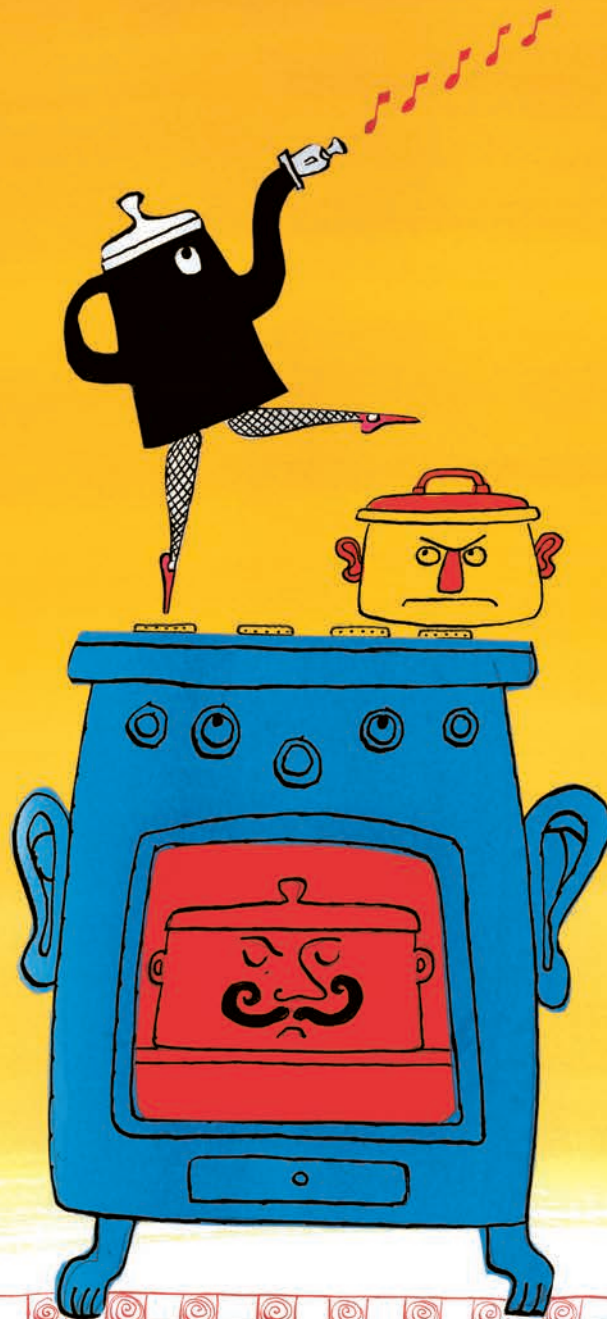
Drie ouwe ottertjes stonden te schreien
daar bij de zim zom
daar bij de Zaan.
Stonden te schreien op 't land, en ze zeien;
Dan gaan we maar met het spoortreintje rijden,
dat zal wel beter gaan,
maar...
daar hing een bordje op elke coupee:
OTTERTJES MOGEN NIET MEE

Drie ouwe ottertjes stonden te turen
over de zim zom
over de Zaan.
Daar op een weilandje, tussen twee schuren,
daar was een vent, waar je fietsen kon huren,
fietsen, met vaantjes eraan.
En...
daar hing een bordje op iedere fiets:
OTTERTJES MOGEN VOOR NIETS

Nu rijden die ottertjes over de brug,
over de brug en weer terug.

Het fluitketeltje

Meneer is niet thuis en mevrouw is niet thuis,
het keteltje staat op het kolenfornuis,
de hele familie is uit,
en het fluit en het fluit en het fluit: túúúút.

De pan met andijvie zegt: Foei, o, foei!
Hou eindelijk op met dat nare geloei!
Wees eindelijk stil asjeblijf,
je lijkt wel een locomotief.

De deftige braadpan met lapjes en zjuu
zegt: Goeie genade, wat krijgen we nu?
Je kunt niet meer sudderen hier,
ik sudder niet meer met plezier!

Het keteltje jammert: Ik hou niet meer op!
Het komt door m'n dop! Het komt door m'n dop!
Ik moet fluiten, zolang als ik kook
en ik kan het niet helpen ook!

Meneer en mevrouw zijn nog altijd niet thuis
en het keteltje staat op het kolenfornuis,
het fluit en het fluit en het fluit.
Wij houden het echt niet meer uit... Jullie?

Hendrik Haan

Dag, mevrouw Van Voort,
hebt u 't al gehoord?
Hendrik Haan
uit Koog aan de Zaan
heeft de kraan open laten staan.
Uren, uren stond ie open.
Heel de keuken ondergelopen.
Denkt u toch es even!
En 't zeil was net gewreven.
Tss, tss, tss.

Dag, mevrouw Van Doren,
moet u toch eens horen.
Hendrik Haan
uit Koog aan de Zaan
heeft de kraan open laten staan.
Zeven dagen stond ie open.
Heel het huis is ondergelopen.
Denkt u toch es even!
Alle meubels dreven.

Dag, mevrouw Van Wal,
weet u 't nieuwtje al?
Hendrik Haan
uit Koog aan de Zaan
heeft de kraan open laten staan.
Zeven weken stond ie open.
Heel de straat is ondergelopen.
Denkt u toch es even!
Alle auto's dreven.

Dag, mevrouw Verkamp,
weet u 't van de ramp?
Hendrik Haan
uit Koog aan de Zaan
heeft de kraan open laten staan.
Zeven maanden stond ie open.
Heel de stad is ondergelopen.
Denkt u toch es even!
Niemand meer in leven!

Kijk, wie komt daar aan?
Hendrik Haan, uit Koog aan de Zaan.
Hendrik, hoe is het gegaan?
Had je de kraan
open laten staan?
O, zei Hendrik, 't was maar even
en 't verhaal is overdreven.
De keukenmat
een tikkie nat,
onverwijld
opgedweild,
zó gebeurd, zó gedaan,
zei Hendrik Haan.

Alle dames gingen vlug
teleurgesteld naar huis terug.

